

LJUBIM TE

Odkar te poznam, vem, da vsak strup zate bi **spila**, *ljubim te!*

Pod svojo čedno glavo skrivaš angelska **krila**, *ljubim te.*

Verjetno si greh, kot jabolko iz raja, a ne bi obžalovala izgnanstva.

K tebi me veže neka moč, neka vez, neka **sila**, *ljubim te,*

a žal me tvoj pogled vedno znova prezre kot duha.

Tvoj glas je nebeški, kot bi ga **uročila** vila, *ljubim te.*

Vedi, da ob tebi ničesar ne bi **rabila**, *ljubim te!*

Seiman Tahirović, 9. a

POMLAD

Ko spet se prebudi narava, vse **oživi**, *spomladi je lepo.*

Svet se tedaj čisto **spremeni**, *spomladi je lepo.*

Se ptice vračajo in vse lepo pozdravljajo.

Toplo sonce našo zemljo **osvetli**, *spomladi je lepo.*

Drevesa zelenijo in rože zadišijo.

Ljubezen v srcu nam **vzplamti**, *spomladi je lepo.*

Živali se zbudijo, novo življenje zaživijo.

Neža Omahna, 9. a

LET

Žalostna pogledam v **nebo**, *poletela bi,*

sinjemodre barve, zunaj je **toplo**, *poletela bi.*

Oblaki se včasih pojavijo na njem,

a kadar sonce posije dol, rože **cveto**, *poletela bi.*

Hodim po parku gor in dol,

letala na nebu, ujame jih **oko**, *poletela bi.*

V obraz mi vetrič zapihlja,

ptice nad mano **pojo**, *poletela bi.*

Človek si želi letenja,

a vprašanje je **kako**, *poletela bi.*

Ana Železnik, 9. c

NARAVA POTREBUJE POMOČ

Narava nas res močno potrebuje,
če ne ukrepamo zdaj, bo prepozno,
čez nekaj let res živeti bo grozno,
iz dneva v dan postaja vse huje.

Podnebno segrevanje je težava,
Živali izgubljajo bivališča
In so brez potrebnega skrivališča,
ker postopoma izginja narava.

Mnogih ljudi to ne zanima preveč,
vse te traparije so za njih odveč,
le kaj bo pa za nas, mlade, ostalo?

Če v spremembe žal vložimo premalo,
nas kmalu na tem svetu žal več ne bo.
Ukrepajmo, da potem ne bo hudo!

Miša Vidic, 9. a

SVET

Svet naša zemlja je okrogla,
na njej čudesa, gore, morja,
slovenski smo otroci, odprta so obzorja,
slovenski smo otroci, odprta so obzorja.

Večkrat mu je deda pravil:

»Glej, prepusti se naravi,
uživaj zjutraj ob rosni travi,
so tudi črni, mračni kraji.

Enkrat boš odrasel, sine,
videl morja in planine,
svet je lep, samo ljudje so umazani,
tisti slabi drugače so prikazani.

Tisti, ki te bo oviral,
tisti, ki te bo žvciral,
ti premagal boš pošast,
in ubranil slovensko čast.

Vid Kovač, 9. c